

عنوان مقاله:

آموزش نوین در جهت تعالی محیطی پویا و تعاملی با فراگیران

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سیدامیرحسین پورهاسمی - کارشناس علوم تربیتی، دانشگاه

خلاصه مقاله:

سیر تحول و پیشرفت علوم و فنون در عصر حاضر شتابی روزافزون یافته است و تکنولوژی های اطلاعاتی هر روز با ابداعی نوین، اطلاعات بیشتر و بیشتری را در اختیار مخاطبان قرار می دهند؛ بنابراین این می توان دوران حاضر را "عصر اطلاعات" نامید. در این شرایط و با توجه به وظیفه ذاتی آموزش و پرورش، طبیعی است که از نظام آموزشی با همه محدودیت هایش انتظار می رود تا این حجم از اطلاعات را در اختیار فراگیران قرار دهد. کمبود زمان، نبود انگیزه یادگیری، به روز نبودن محتوای آموزشی و... از جمله محدودیت هایی هستند که موجب عدم تطابق و هماهنگی میان نظام آموزشی و عصری که در آن زندگی می کنیم، شده اند و به همین سبب، یکی از ماموریت های آموزش و پرورش در نظام آموزشی، رفع موانع و محدودیت ها و استفاده از فرصت های موجود است. نظام آموزشی باید نحوه تعامل با اطلاعات را به دانش آموزان بیاموزد. در این میان، دو محدودیت اساسی سد راه تحقق این مهم هستند که یکی؛ حجم بالای کتب درسی و دیگری؛ کمبود زمان تدریس است. در نتیجه باید به دنبال رویکرد جدیدی باشیم که به کلاس درس نگاه متفاوتی داشته باشد یافته های پژوهش نشان می دهند؛ کلاس داری به شیوه یادگیری معکوس می تواند شیوه ای نوین و مطلوب در فرایند یاددهی و یادگیری باشد که اثرات مطلوبی را در محیط های آموزشی در بین دانش آموزان خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

یادگیری، یادگیری معکوس، رویکرد آموزشی نوین، محیط های آموزشی، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1968073>

